

„ami lepereg”

Tűzoltókrém. 1987–2007. A Kinopuskin élcsapattánczenekar első húsz éve.
Szerk. Csach Gábor

A recenzió írójának kamasz-
korában nem sok mélyreha-
tóbb kép rögzült be az ún.
alternatív zenekarok szövegei-
ből, persze ez így nem teljesen
igaz, de ha az *Ifjúsági Maga-
zínra* gondol, akkor minden-
képp, de ott az „ajjjaj ez a dal megtöm
marasztal és a hajnal csak pettingezik a
hajaddal” kezdetű korpusz ütött, ame-
lyet valamikor a kilencvenes években
közölt a fentebb említett lap, amelyet a
recenzió írója nem sűrűn olvasott. Az
ún. alternatív zenekarok viszonylatában
pedig még annál is gyéribben. Most
meg itt egy könyv, kevés elütéssel, ami
tudja jól azt, hogy nem minden, és nem
úgy marad a helyén, ha eszünkbe jutna
álmodón, például a recenzálandó
könyv címe alapján az a sor, amely a
legendás balassagyarmati Kinopuskin
zenekar egyik legsikeresebb számából,
a *Mindenkiből* származik. „Itt nem arról
van szó hogy a múlt a jelen vagy a jelen
a múlt”, visszhangzik tovább a dalszö-
veg, ami a tavaly megjelent jubileumi
kiadvány mottója is lehetne, hiszen a
Kinopuskin több mint húsz éve műkö-
dik, koncertezik – igaz, kevésbé megha-
tározóan, és rendszertelenebbül, mint a
nyolcvanas-kilencvenes években, de a
folytonosság (műfajilag, hangzásilag, a
tagok szempontjából), és a folyamat
szándéka a zene örömét (mintegy ön-
célját) tekintve megkérdőjelezhetetlen.
Talán csak recenzense bánja a hiátusok
gyakoriságát.

Az alcím jól érzékelteti,
hogy a *Tűzoltókrém* korántsem
a történetet, csak épp annak
egy aktuális fejezetét zárja le,
a könyv azonban így is hor-
dozza az értékelés, összegzés,
leltározás igényét, amely azon-
ban – ez az egyik nagy erénye a könyv-
nek, és dicséri a szerkesztőt, Csach
Gábort – nem mentes az öniróniától
sem: az első oldalon található „önmeg-
határozás” voltaképp nyelvi játék,
amely során a Kinopuskin szó valós és
fiktív kontextusai idéződnek fel, példá-
ul a Puskin mozi vagy a „kinopu maori
nyersanyag”. Identitás- és nimbuszkép-
zés persze van, a kötet további fejezetei
ezt jelzik: a zenekar tagjaitól (Csach
Gábortól, Csach Gyulától, Petői Páltól,
Varga Zsolttól) és a meghatározó sze-
mélyektől (Siklós András, Rigó Zoltán,
Csemniczky Zoltán) származó szemé-
lyes szövegek mellett rengeteg publi-
cisztika, esszé, recenzió, katalógusszerű
(pl. a zenekarban hosszabb-rövidebb
ideig zenélő tagokat, koncerthelyszíne-
ket, eseményeket listázó) jegyzék, kvázi
statisztika alakítja, tarkítja a Kinopus-
kinról kialakult képet. Az írások rend-
kívül informatívak, és nemcsak az
együttes és az együttes köré szerveződő
szakmai és baráti társaság véleményét,
illetve egykori és jelenlegi helyzetét
ismerjük meg, hanem egy, a magyar
könnyűzenében meghatározó, megke-
rülhetetlen korszak is elénk tárul, a
zenekarhoz irányzatilag vagy „együtt

zenéléssel” kapcsolódó kultikus együttesekkel (pl. Kispál és a Borz, Ladánybene 27, Ugatha Christie, Erogén Zóna), fontos helyszínekkel (Fekete Lyuk, Tilos az Á, a miskolci Vian, a pécsi Dante, a salgótarjáni Galaxis, a balassagyarmati Rock Táncház), meghatározó médiumokkal (Petőfi Rádió, Ifjúsági Magazin, Wanted, Drót, Magyar Narancs, Rockinform).

A cikkekből, levelekből az is kiderül számunkra (illetve felidézhetjük), hogy milyen irányzatok határozták meg a Kinopuskin zenéjét, a *Magyarrock története* 2. kötet szerint például annak az underground hullámnak képezte/képezi a részét az együttes, amelynek a Kispál és a Borz, a Pál utcai fiúk, az F. O. System és a Quimby. A hangsúly – a gazdag apparátus ellenére illetve mellett – valóban a zenén van: a négy Kinopuskin album szövegeit (*Matiné*, 1990; *Aha oe feii*, 1992; *Cinema vendetta*, 1994; *Aszpik*, 1998) megtaláljuk a kötetben, de meg is hallgathat-

juk a dalokat, mert a könyvhöz DVD-melléklet is tartozik. A korszak megidézése sem csak verbálisan történik: a DVD-n szerepel Kovács Bálint és Madarász Gábor évfordulós dokumentumfilmje, interjúkkal, koncertfelvételekkel, klipekkel. A *Tűzoltókrém* című könyv pedig tulajdonképpen album: Petró György művészi grafikái, Tornynos Márton borítóterve és rengeteg fotó szerepel a törzsszöveg mellett, vele összhangban, formában, rendben. Idomul.

Ha ilyen lehetőségek lettek volna anno, talán ez a könyv és ez az írás sem lenne, gondolja a recenzió írója, eldűnyögi még, hogy „ma te légy a kedvem legalább rohadjon a kéz törjön a láb minden nap csak az évszám az ami rohan” (*sivatag*), ettől valamiképp megnyugszik. Megsimogatja a mívés kötet gerincét.

A többi meg majd az élet filmje...

(*Runner Média Kft., Balassagyarmat, 2007*)

